

thi Havneraadet skal jo varetage hele Havnens Interesse, baade den gamle Havns og den ny Havns, Frihavns. Det kunde selvfølgelig tænkes, at der i Frihavnen kunde opføres Pakhuse og indrettes Forretninger, som kun kunde trives paa den gamle Havns Bekostning, og det vilde derfor være meget naturligt, om den Institution, der skal varetage begge disse Havnedes Interesser, fik Lejlighed til at udtale sig om de ny Skridt, man vilde gøre. Derfor glæder jeg mig ogsaa over, at den ærede Minister i Anmærkningerne til Forslaget udtrykkelig er gaaet ind paa den Tanke, at der i disse Tilfælde skal indhentes Betænkning fra Københavns Havneraad, og jeg skulde for saa vidt ikke have noget imod, at det ogsaa blev sat ind i selve Lovforslaget. Men det ærede Medlem gaar noget videre, idet han mener, at det vilde være heldigt, om man paa dette Punkt gav Havneraadet ikke blot en raadgivende, men ogsaa en afgørende Indflydelse. Der er jeg noget betænkelig; thi hvis man paa et enkelt Punkt vilde gøre det, vilde jo ganske naturligt lidt efter lidt det Spørgsmaal komme frem, om man ikke paa en hel Række af Punkter og maaske i det hele taget skulde gaa over til en Ordning, hvorefter Havneraadet fik en afgørende Stemme, og det tror jeg, man fra Rigsdagens Side maatte være ret betænkelig ved. Nu er Forholdet jo det, at Københavns Havn styres af Indenrigsministeren under det sædvanlige Ansvar over for Rigsdagen. Han har det raadgivende Havneraad ved sin Side, han kan høre alle dets Raad, han kan tage alt det Hensyn dertil, han finder rigtigt, men han er ikke absolut bunden ved Havneraadets Beslutninger, saaledes at han ikke over for Rigsdagen i Tilfælde, hvor der var Uenighed mellem Rigsdagen og Havneraadet, kan dække sig med, at han har været nødt til at følge Havneraadets Beslutning. Jeg tror, at Rigsdagens Myndighed paa dette Punkt vilde blive ret føleligt beskaaren, hvis vi kom ind paa noget saadant. Havneraadets Sammensætning er ganske vist bleven betydelig forbedret i de senere Aar, men efter hele Forholdets Natur er det dog saaledes, at Havneraadets Flertal repræsenterer Københavns Kommune og Ministeriet, og at de Repræsentanter, Rigsdagen har deri, altid kun ere et Mindretal. Jeg tror derfor ikke, at det vil være rigtigt herfra at delegere den Myndighed, Rigsdagen har, til en Forsamling, der er sammensat som Københavns Havneraad. I alt Fald, mener jeg, er det et

Spørgsmaal, der fortjener den allernøjeste Overvejelse. Jeg antager, Sagen vil blive henvist til et Udvalg, og at vi der ville kunne nærmere drøfte ogsaa disse Forhold. Jeg har blot foreløbig villet tage en Reservation over for den Tanke at gøre Havneraadet til en afgørende Forsamling paa de Punkter, her er Tale om.

Indenrigsministeren (*Bardenfleth*):

Det er kun faa Bemærkninger, jeg finder Anledning til at fremkomme med efter de Udtalelser, der ere faldne fra forskellige Talere. Alle de ærede Medlemmer, der have haft Ordet, synes jo at mødes i en anbefaling af det foreliggende Lovforslag, hvilket jo kun kan glæde mig, og jeg tror ogsaa, det vil være fuldt vel motiveret uden større Betænkelighed at gaa ind paa at bevilge Optagelsen af det her omhandlede Laan af 2 Mill. Kr. under Hensyn til den store Udvikling, som Frihavnen i de forløbne Aar har taget. Naar det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (C. Hage), der indledede denne Forhandling, nævnte, at det formentlig vil være ønskeligt at foretage en Forandring i Lovforslagets § 1, for saa vidt som der i sidste Punktum er bestemt, at Renten af det eventuelle Laan ikke maa overstige $3\frac{3}{4}$ pCt. aarlig, saa stemmer en saadan Forandring ganske med et Andragende, jeg just i Gaar har modtaget fra Københavns Frihavns Aktieselskab, hvori Selskabet under Henvisning til Pengemarkedets nuværende Situation stærkt anbefaler, at der maa gives Lejlighed til at optage Laan til en Rente af 4 pCt., idet Selskabet samtidig gør opmærksom paa, at naar der, som foreslaaet, fastsættes en Annuitet af 5 pCt. aarlig, vil Laanet med en Rente af 4 pCt. først være tilbagebetalt efter en 41 Aars Forløb i Stedet for efter $37\frac{1}{2}$ Aar, som Tilfældet vil være efter § 1, som den nu lyder. Jeg gør kun opmærksom paa den Forandring, som en Forandring af Renten vil medføre med Hensyn til Tidspunktet for Laanets Tilbagebetaling, men i øvrigt tror jeg ikke, at der vil være noget til Hinder for at gaa ind paa Aktieselskabets Ønske. Det andet Spørgsmaal, som det ærede Medlem berørte, var Spørgsmaalet om, hvorvidt der burde tillægges Havneraadet en særlig Indflydelse paa Afgørelsen af Spørgsmaal om Disposition over Laanets Beløb. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at det i Anmærkningerne er forudsat, at Havneraadet i ethvert saadant Tilfælde skulde have Ret til at afgive sin Betænkning, og jeg tror ikke, det vil møde